

European
IP Helpdesk

FACT
SHEET

Vymáhání práv k duševnímu vlastnictví: jak uplatňovat svá práva

www.ec.europa.eu/ip-helpdesk

Obsah

Úvod	3
1. Co znamená vymáhání práv k duševnímu vlastnictví	4
2. Porušování práv k duševnímu vlastnictví	8
3. Donucovací opatření.....	12
4. Databáze usnadňující vymáhání práv k duševnímu vlastnictví	19
5. Závěr.....	20
Užitečné zdroje	21

*Tento informační list byl poprvé zveřejněn v roce 2018 a aktualizován v květnu 2021.

Úvod

Duševní vlastnictví (Intellectual property, dále jen IP) lze chránit různými právy nebo výsadami k duševnímu vlastnictví, jako jsou například ochranné známky, nebo patenty, stejně jako jinými právy neregistrovanými. Pod těmito nástroji se chápé obvykle udělení tzv. negativních práv, tedy práv, jež vylučují jiné strany z užívání nebo z obchodování daného duševního vlastnictví, například vynálezu chráněného patentem.

Tento proces, kdy je jiným stranám znemožněno používání nebo obchodování s chráněným IP, je znám jako tzv. vymáhání či prosazování práv k duševnímu vlastnictví. Takovéto vymáhání může být realizováno prostřednictvím občanskoprávních, administrativních a trestněprávních kroků zaměřených na předcházení neoprávněnému užívání duševního vlastnictví, na trestní postih tohoto neoprávněného užívání a na zjednávání nápravy práv vlastníků, včetně nápravy vzniklé škody.

Neoprávněné užívání, to znamená porušování práv k duševnímu vlastnictví, způsobuje průmyslu závažné ztráty. Donucovací opatření mají zásadní význam proto, že s jejich pomocí lze zajistit, aby držitelé práv získávali ze svých duševních majetků a investic oprávněný zisk. Pro firmy a majitele práv k duševnímu vlastnictví obecně je zásadní, aby byli se spektrem souvisejících donucovacích opatření dobře obeznámeni, věděli, která z nich mohou využít a aby, v případě, že k narušení jejich práv skutečně dojde, měli po ruce plán obsahující možná řešení, včetně jednotlivých alternativ.

Tento Přehled základních skutečností ilustruje, jak je pro podnikatele a výzkumné organizace vymáhání práv k duševnímu vlastnictví důležité. Naleznete zde přehled hlavních donucovacích opatření a také informace o nejnovějším vývoji a iniciativách Evropské komise v této oblasti.

Příprava strategie pro vymáhání práv k duševnímu vlastnictví a realizace s tím souvisejících praktických kroků vyžaduje značné právní zkušenosti. Je tedy navýsost žádoucí, abyste, pokud tyto kroky plánujete a provádíte, vyhledali pomoc profesionálů. Jedině tak dosáhnete uspokojivých výsledků, jež budou v souladu s platnými zákony.

1. Co znamená vymáhání práv k duševnímu vlastnictví

Pod pojmem vymáhání práv k duševnímu vlastnictví (dále též IP práva) se rozumí veškeré dostupné mechanismy, kterých majitelé duševního vlastnictví mohou využít k tomu, aby získali odškodnění za újmu vzniklou neoprávněným porušením svých práv k tomuto vlastnictví, nebo aby se takovému porušení vyhnuli. Jedná se tedy vlastně o způsoby, kterými majitelé duševního vlastnictví mohou přesvědčit jiné strany, aby postupovaly v souladu s jejich vlastnickými právy.

Ochrana duševního vlastnictví vychází ze základní myšlenky, že majitel duševního vlastnictví má zákonné právo na zisk, který z využívání tohoto duševního vlastnictví vzniká. Pokud by neexistovala možnost tato práva k duševnímu vlastnictví účinně vymáhat, systém ochrany duševního vlastnictví by byl neúplný; majitelé práv by neměli žádné nástroje, jak porušování těchto práv předcházet, ani jak vymáhat ztráty vzniklé v důsledku jejich jakéhokoliv aktuálního porušení.

Vymáhání práv k duševnímu vlastnictví spočívá na majitelích těchto práv. To prakticky znamená, že je primárně na nich samotných, aby sami podnikali kroky nutné k tomu, aby se vyvarovali porušování svých IP práv a postihovali jejich porušování a to právě pomocí mechanismů vymáhání.

Majitelé IP práv si musejí počínat podobně, jako kdyby byli svou vlastní policií. Musí monitorovat trh a iniciovat jakékoliv kroky nutné k tomu, aby uplatňovali svá výhradní práva. Neměli by čekat, že někdo, například Úřad průmyslového vlastnictví, udělá tyto kroky za ně. Tyto kroky jsou soukromou záležitostí, což znamená, že se řeší mezi dvěma soukromými stranami.

1.1 Práva, jež různé typy duševního vlastnictví poskytují

Aby bylo právo k duševnímu vlastnictví možno vymáhat, majitelé by si měli být vědomi nehmotných aktiv, jež vlastní¹, měli by s nimi nakládat jako se svými obchodními aktivy a měli by rovněž podnikat kroky nutné k ochraně a řízení těchto svých práv. Využívání práv k duševnímu vlastnictví jakožto formy základních obchodních aktiv totiž vlastníky těchto práv činí odolnějšími proti různým formám jejich zneužití.

V následující tabulce jsou shrnuta práva spojená s některými formami duševního vlastnictví, jež se nejčastěji využívají v obchodních činnostech:

¹ Další informace o tom, jak identifikovat nehmotné statky naleznete v průvodci European IP Helpdesk „IP Management in International Business“

	Poskytovaná práva
Ochranné známky²	Ochranná známka představuje výhradní právo na využívání určitého symbolu ve vztahu ke zboží a službám, pro které je daná známka registrována. Toto výhradní právo jeho majiteli všeobecně dovoluje, aby jiným stranám zamezil v užívání téže nebo podobné známky, pokud k tomu nezískají jeho předchozí souhlas. Ochranné známky jsou práva teritoriální povahy, což znamená, že jsou účinné pouze v těch oblastech, pro které byly zaregistrovány.
Patenty³	Patent představuje výhradní právo udělené k ochraně určitého vynálezu (výrobku nebo postupu). Majitel patentu obecně získává výlučné právo, aby třetím stranám zamezil jeho vynález obchodně realizovat, tedy vyrábět ho, prodávat, či používat. To však nemusí automaticky zahrnovat právo patentovaný vynález využívat, protože využívání některých vynálezů může být omezeno například z bezpečnostních důvodů, nebo v souvislosti s ochranou veřejného zdraví. Patenty jsou práva teritoriální, což znamená, že jsou účinné pouze v těch oblastech, pro které byly zaregistrovány.
Průmyslové vzory⁴	Průmyslový vzor (design) je druh výhradního práva, jež se uděluje k ochraně vnějšího vzhledu výrobku jako celku, nebo jeho části, určované specifickými, smysly vnímatelnými tvary, či povrchovým ztvárněním výrobku. Majitel průmyslového vzoru má všeobecně výhradní právo daný design používat a zamezovat třetím stranám, aby design obchodně využívali, pokud k tomu neobdrží od majitele designu předchozí souhlas. V EU navíc existuje i zvláštní režim pro tzv. neregistrované designy, který svým majitelům skýtá ochranu před úmyslným kopírováním po dobu tří let od prvního veřejného předvedení designu. Jde tedy o právo, které zabraňuje třetím stranám tento design používat, pokud byl záměrně okopírován. To se ale nevztahuje na případy, kdy třetí strana podobný nebo shodný design sama nezávisle vytvoří. Průmyslové vzory jsou práva teritoriální, což znamená, že nabývají účinku pouze na těch územích, kde byla registrována.
Autorská práva⁵	Pojem autorská práva (tzv. copyright) se užívá k popisu práv, která mají tvůrci ve vztahu ke svým literárním, vědeckým a uměleckým dílům. Tato práva spojená s autorstvím obvykle nevyžadují registraci k tomu, aby je bylo možno vymáhat. Lze je rozdělit do dvou kategorií a to na práva ekonomická a na práva morální. Ekonomická práva svým vlastníkům obecně poskytují oprávnění schvalovat či naopak zakazovat výrobu a šíření kopií děl a rovněž komunikaci těchto děl veřejnosti. Práva morální potom tvůrcům obecně skýtají prostor k tomu, aby se mohli prohlašovat za autory daných děl a rovněž k tomu, aby mohli vznášet námitky, pokud byla jejich díla zkreslena či zpitvořena, což by mohlo negativně ovlivnit jejich čest nebo pověst. Autorské práva je právo teritoriální, což znamená, že ho lze vymáhat jenom na národní úrovni.

2–5 Pro další informace o různých IP právech v Evropě se podívejte do průvodce European IP Helpdesk „IP in Europe“.

1.2 Pravidla vymáhání práv k duševnímu vlastnictví

Existuje všeobecné pravidlo, že práva k duševnímu vlastnictví, zvláště pak v těch případech, jež se týkají jejich vymáhání, podléhají národním předpisům. Jsou nicméně i jistá pravidla nadnárodní, zejména na úrovni Evropské unie, která umožňují, aby sdružená práva EU, jako je například Ochranná známka Evropské unie a Registrovaný průmyslový vzor Společenství byly posuzovány specializovanými institucemi s právní pravomocí, jako jsou například odvolací senáty při EUIPO a EPO. Tato tělesa mohou rozhodovat o platnosti evropských ochranných známek a průmyslových vzorů (EUIPO) a patentových přihlášek (EPO). Rozsáhlé úsilí se vynakládá i na harmonizaci národních IP zákonů prostřednictvím stálých úprav legislativy EU a úzkou spoluprací s národními orgány jednotlivých členských států.

1.2.1 Mezinárodní pravidla

Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ([TRIPS Agreement](#)) stanovuje na mezinárodní úrovni obecná pravidla, podle nichž se uplatňují nezbytné opravné prostředky. Dohoda zajišťuje, aby legálnímu obchodu nebyly kladeny žádné překážky, a upravuje i záruky proti zneužívání vynucovacích kroků. Tato obecná pravidla jsou založena na spravedlivosti, průhlednosti, řádných procesech a rovnováze a vztahují se k veškerým procedurám vymáhání práv k duševnímu vlastnictví, občanským i administrativním, jichž se dohoda TRIPS týká.

Cílem dohody TRIPS je umožnit vlastníkům IP práv, aby mohli podnikat účinné kroky proti narušování těchto svých práv a aby se jim dostalo odpovídající nápravy. Orgány soudní moci musí být zejména schopny uplatňovat tyto tři typy opravných prostředků:

- Soudní příkazy, nařizující straně, aby zastavila činnost porušující cizí práva k duševnímu vlastnictví.
- Stanovení škod vzniklých v důsledku porušení práv k duševnímu vlastnictví a určení odpovídajících kompenzací za tyto škody.
- Další opravné prostředky, např. aby za jistých podmínek bylo zboží narušující IP práva odstraněno z obchodní sítě, nebo případně zničeno.

Určitá všeobecná ustanovení vztahující se k vymáhání práv k duševnímu vlastnictví, jejichž cílem je zejména zajistit, aby legislativa smluvních stran obsahovala procedury nutné k vymáhání IP práv, účinné kroky proti narušitelům těchto práv a zjednání odpovídající nápravy, jsou na mezinárodní úrovni obsaženy rovněž v [Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví](#), [Bernské úmluvě o ochraně literárních a uměleckých děl](#) a v [Římské úmluvě o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací](#).

1.2.2 Pravidla Evropské unie

Směrnice o vymáhání práv k duševnímu vlastnictví ([tzv. „Vymáhací směrnice“ neboli „IPRED“](#)) vyžaduje na úrovni Evropské unie, aby všechny členské státy EU přijímaly účinná, odrazující a přiměřená opatření a sankce proti těm, kdo se dopouštějí padělání a pirátství. Tím uvedená směrnice majitelům práv k duševnímu vlastnictví připravuje rovnocenné prostředí umožňující uplatňování těchto práv v rámci Evropské unie. Znamená to, že všechny členské státy EU nabízejí majitelům práv k duševnímu vlastnictví přinejmenším podobný soubor opatření

použitelných k ochraně těchto práv před občanskými soudy. „Vymáhací směrnice“ se totiž týká pouze vymáhání občanskoprávní cestou.

Tzv. „Vymáhací směrnice“, jež byla přijata v r. 2004, byla výsledkem snahy Evropské komise harmonizovat na úrovni EU zákony upravující vymáhání práv k duševnímu vlastnictví a co nejvíce v tomto směru snížit rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, jež by mohly řádné fungování vnitřního trhu a konkurenčního prostředí v EU poškozovat. Tyto rozdíly se týkaly přístupů k uplatňování předběžných opatření, používaných zejména k uchování důkazů, výpočtu vzniklých škod, nebo opatření spojených s vydáváním platných soudních příkazů.

Tato směrnice však není ve všech členských státech EU implementována a používána stejným způsobem; mezi zeměmi EU existují rozdíly např. v oblasti soudních příkazů, oceňování škod a nákladů na soudní řízení.

Proto, aby některé body Směrnice byly správně pochopeny, vydala Evropská komise [k určitým aspektům Směrnice provádní pokyny](#), jež usnadňují její důslednější a účinnější interpretaci a používání, s důrazem na prostředky, které jsou důležité zejména pro malé a střední podniky (tj. pravidla, podle nichž se vypočítávají vzniklé škody a náhrady za náklady soudních řízení).

Tato Směrnice by neměla ovlivňovat plnění mezinárodních závazků členských zemí EU, včetně těch, jež vyplývají z výše uváděných mezinárodních úmluv.

Nádkem k „Vymáhací směrnici“, obsahuje legislativa EU také i aktualizovanou směrnici k autorským právům ([Copyright Directive](#)), která reaguje na rychle se vyvíjející jednotný digitální trh.

Opatření obsažená ve „Vymáhací směrnici“ lze aplikovat na jakékoliv porušení práv k duševnímu vlastnictví, jak jsou definována v zákonech EU či v národních zákonech příslušných členských států, aniž by tím byla dotčena jiná práva EU, nebo práva národních států. To znamená, že majitelé IP práv, kteří se rozhodnou využít donucovacích opatření definovaných ve Směrnici, mohou tak učinit nad rámec jiných donucovacích opatření, jež vyplývají z jiných zákonů EU či ze zákonů národních a že tyto kroky budou uplatňovány proti porušování práv k duševnímu vlastnictví v té podobě, jak je definováno v zákonech EU nebo v zákonech národních států.

2. Porušování práv k duševnímu vlastnictví

2.1 Způsoby porušování práv

Jak bylo již řečeno, donucovací opatření jsou namířena proti dvěma způsobům porušování IP práv, jež představují pirátství a padělání.

Pirátství je zpravidla spojeno s nelegální reprodukcí – tedy s vytvářením kopií děl, která jsou chráněna autorskými právy, např. filmů, knih, hudby atd. Například, pokud je film natočen přímo v kině a tento záznam je pak dále šířen, nebo pokud je nahrána píseň chráněná autorskými právy a bez souhlasu vlastníka těchto práv je prodávána dál, toto zakládá skutkovou podstatu činu pirátství a tyto kopie jsou tudíž nezákonné.

Na druhou stranu, padělání obnáší výrobu padělaného zboží. Jinak řečeno, padělaný výrobek představuje nedovolenou kopii originálního výrobku, včetně jeho ochranné známky, jež je v podstatě shodná se známkou použitou na originálním výrobku. Padělky tohoto druhu mohou zahrnovat rozmanité zboží, od kopií značkových kabelek a telefonů, dokonce až po různé farmaceutické výrobky.

Tedy, jak bylo výše vysvětleno, v rámci širší kategorie činů porušujících IP práva, lze pirátství a padělání vzájemně odlišit. Hlavním rozdílem padělání oproti pirátství je to, že padělání, na rozdíl od pirátství, obnáší použití ochranných známek na padělaných výrobcích, což podvod dokonává.

Příklady protiprávního jednání spojeného s porušováním duševního vlastnictví

- Výroba patentované technologie bez předchozího souhlasu jejího vlastníka;
- Prodej zboží opatřeného ochrannou známkou třetí strany, bez souhlasu vlastníka této ochranné známky (padělaný výrobek);
- Šíření CD hudebních nahrávek bez souhlasu vlastníka autorských práv k těmto dílům (pirátský výrobek).

2.2 Důsledky protiprávního jednání

Padělání a pirátství způsobuje majitelům IP práv ekonomické škody. V důsledku prodeje padělaného zboží podvodníky, přicházejí majitelé těchto práv o část svých příjmů. Navíc, toto porušování práv k duševnímu vlastnictví má i širší negativní vliv na hospodářský růst a společenský blahobyť, protože vyvolává ztrátu pracovních míst a znesnadňuje inovace.

V Evropské unii ovlivňuje padělání mnoho průmyslových oborů, od kosmetiky a odívání, až po automobilové pneumatiky a baterie. Výsledky studie uveřejněné Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD) a Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ukazují, že v roce 2016 činil obchod s padělkami a pirátskými výrobky až 3,3 % objemu celosvětového

obchodu, přičemž v rámci EU, kde padělky a pirátské zboží činily až 6,85 % z celkového dovozu, byl tento podíl ještě vyšší⁶.

Navíc, jak již bylo řečeno, má porušování práv k duševnímu vlastnictví dopad i na zaměstnanost. Podle studie, kterou zveřejnila Mezinárodní asociace pro ochranné známky (INTA), činily v r. 2013 s tím související čisté ztráty celosvětově 2 až 2,6 milionu pracovních míst, zatímco ztráty očekávané v roce 2022 byly odhadnuty na 4,2 – 5,4 milionu pracovních míst⁷.

Je třeba také zmínit, že padělatelství a pirátství působí negativní dopady nejen čistě na ekonomické úrovni, ale ohrožuje také zdraví a bezpečnost spotřebitelů, protože řada těchto výrobků, jako jsou například léčiva nebo potřeby pro domácnost, podléhá bezpečnostním a zdravotním normám.

2.3 Jak se vyvarovat porušování práv jiných stran

K porušování práv k duševnímu vlastnictví může někdy docházet i neúmyslně. Podobným porušováním IP práv mohou být docela dobře situace, kdy nějaká firma užívá určité slovo nebo symbol k propagaci nebo reklamě svých výrobků, služeb, nebo technologie, aniž by si byla vůbec vědoma, že se nějakého porušování dopouští.

A to je něco, čeho je třeba se vyvarovat a vyvarovat se těmto situacím skutečně lze. Pomocí rešerše předešlého stavu IP práv (prior searches) se lze dozvědět o ochranných známkách, průmyslových vzorech, nebo patentech, které již jsou registrovány třetí stranou a které tudíž nelze používat bez předchozího souhlasu jejich majitele.

Takovéto rešerše je možno realizovat v různých bezplatných online databázích, jako je například TMView v případě ochranných známek, nebo Espacenet v případě patentů. I když uvedené databáze jsou volně dostupné, provádění rešerší předešlého stavu vyžaduje určité znalosti nejen o tom, jak tyto databáze fungují, ale hlavně o souvisejících právních a technických otázkách, což platí hlavně v oblasti patentů. Takže, pokud chcete získat úplnou rešerši předešlého stavu, velmi vám doporučujeme, abyste věc zkonzultovali s příslušným profesionálem.

Navíc, ve vztahu k patentům, tzv. analýza patentové čistoty (freedom to operate, FTO analysis) rovněž pomáhá při identifikaci těch technologií, které mohou majitelům IP práv bránit, aby své vynálezy mohli využívat a aby přitom neporušovali práva jiných stran. Tuto analýzu by nicméně měli dělat profesionálové, protože podobná studie vyžaduje rozsáhlé zkušenosti v příslušné oblasti technologie a hlubokou znalost současného stavu techniky a souvisejících práv k duševnímu vlastnictví.

⁶ [OECD/EUIPO \(2019\), Trends in Trade in Counterfeit and Pirated Goods, Illicit Trade, OECD Publishing, Paris/European Union Intellectual Property Office](#)

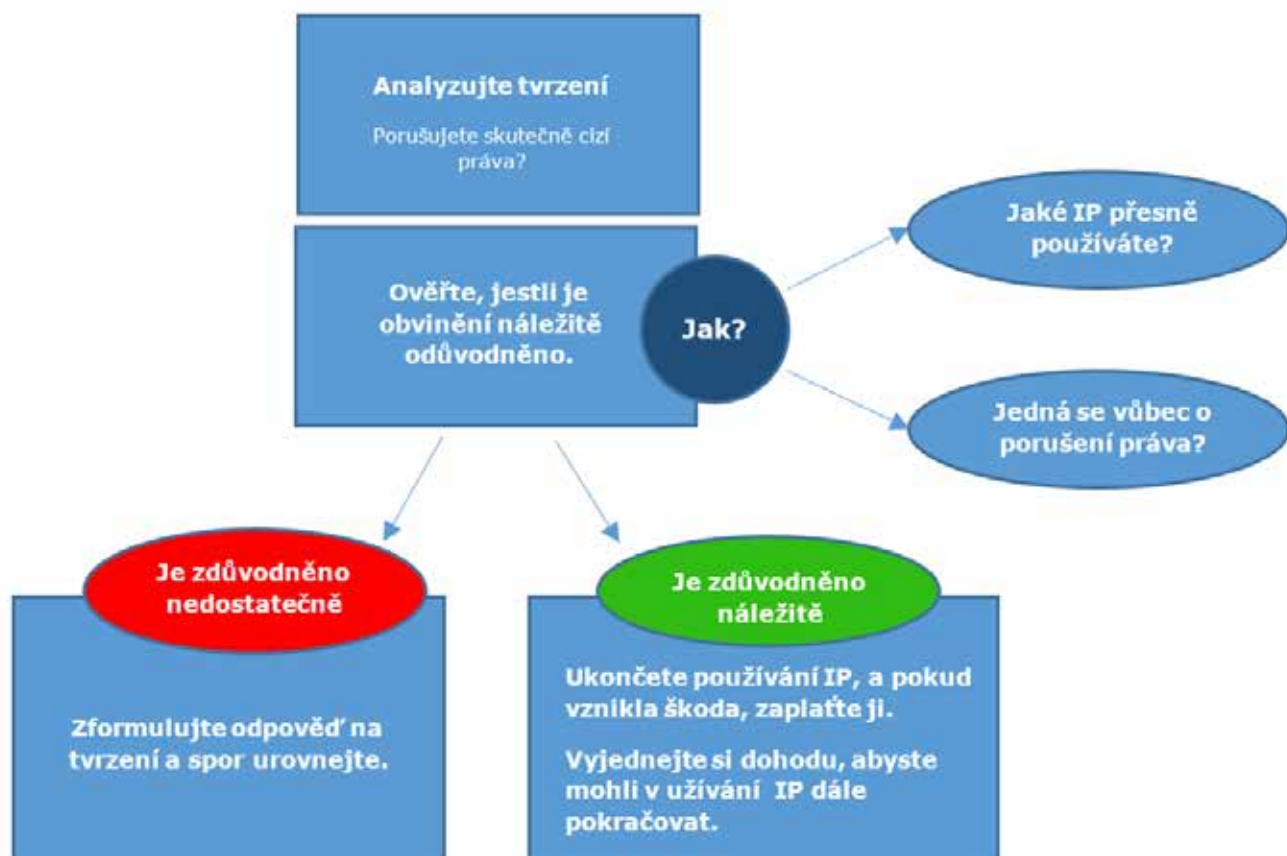
⁷ [The economic impacts of counterfeiting and piracy, Frontier Economics \(2017\)](#)

2.4 Jak reagovat, jste-li obviněni z porušení cizích práv

Jak bude podrobněji vysvětleno v dalším textu, pokud dojde k porušení práv k duševnímu vlastnictví, prvním krokem bývá zpravidla odeslání vyrozumění předpokládanému narušiteli. Tato vyrozumění obsahuje, mimo jiné, i žádost, aby dané porušování IP práva bylo ukončeno. Pokud takovéto vyrozumění dostanete, doporučuje se vykonat různé kroky:

- Analyzovat dané tvrzení a pochopit, co je předmětem obvinění – co přesně jste udělali, nebo stále ještě děláte, a zda to zakládá předmět porušení práva. Mohlo by se například jednat o to, že na vašich prodávaných výrobcích používáte cizí ochrannou známku, aniž k tomu máte svolení jejího majitele.
- Ověřit, zda je obvinění patřičně zdůvodněno. V případě výše popsané příkladové situace, potřebujete:
 - (i) Vyjasnit, zda používáte právě onu ochrannou známku, jak je uváděna ve sdělení jejího vlastníka, nebo jestli nejde o nějaký jiný znak.
 - (ii) Ujasnit si, jestli se vůbec jedná o porušování práv, protože ne každé neschválené používání představuje porušení IP práva. Například danou ochrannou známku můžete sice používat bez souhlasu jejího majitele, ale přitom to můžete činit způsobem, který neodporuje zákonu (tj. v návaznosti na výrobek nebo službu, pro které není daná ochranná známka registrována, nebo můžete známku používat na tom území, pro které není registrována).
- Pokud je obvinění nedostatečně zdůvodněno, můžete to stěžovateli vysvětlit a přesvědčit ho, aby své požadavky stáhnul. K tomu, abyste takovéto rychlé urovnání dosáhli, může být velmi důležité, abyste se při přípravě vaší odpovědi opírali o právní radu.
- Pokud je obvinění dobře podloženo, můžete udělat následující:
 - (i) Ukončit používání daného duševního vlastnictví a uhradit škodu udávanou vlastníkem, abyste spor urovnali.
 - (ii) Vyjednávat s vlastníkem a najít způsob, který by vám umožnil dané IP nadále používat, například tak, že s ním uzavřete licenční smlouvu.

Tyto výše popsané situace představují pouze některé z možných scénářů a uvádíme je zde jen jako ilustrační příklady. V praxi se řešení jednotlivých situací může lišit podle okolností daného případu. Velmi vám proto doporučujeme, abyste v podobných situacích využili služeb právního poradenství.

3. Donucovací opatření

Donucovacími opatřeními se rozumí kroky, jež majitelé IP práv podnikají proti neoprávněnému užívání těchto práv třetími stranami. Cílem těchto opatření, která musejí vyplývat z širšího strategického plánu vymáhání, je ukončení konkrétních narušitelských činů a rovněž i náprava utrpěných škod. Tato opatření mohou navíc představovat i jistý odrazující prvek, protože ukazují na určitou včasnou aktivitu majitelů IP práv, což může potenciální narušitele odradit.

Existují různé typy donucovacích opatření využívaných ve vztahu k duševnímu vlastnictví, jež se většinou rozdělují do následujících kategorií: prvotní vymáhací opatření, online vymáhání, občanskoprávní vymáhání, trestněprávní vymáhání a celní vymáhání.

I když tyto kroky jsou navzájem nezávislé, ve vymáhacích strategiích se často vzájemně kombinují a používají se v jisté posloupnosti, nebo, což se stává často, aplikují se současně.

3.1 Prvotní vymáhací opatření

Výzvy k ukončení a upuštění od dalšího protiprávního jednání (cease and desist letters), známé též jako výstražné přípisy, představují v mnoha případech jednoduchý, ale velmi účinný postup proti narušitelům. Používají se často v počáteční fázi sporu, jakožto forma předběžného opatření a to ještě předtím, než vyvstane nutnost přijmout další kroky.

Výzva k ukončení a upuštění od dalšího protiprávního jednání představuje v podstatě vyrozumění zaslané údajnému narušiteli, v němž je žádán, aby dané porušování ukončil. Jakkoliv jde o opatření celkem přímočaré a zjevně jednoduché, ne všechny výzvy tohoto typu bývají úplně stejné. V tomto ohledu platí, že mimořádně agresivní dopisy nemusejí být vždy nutně nejúčinnější. Pisatel by měl dbát na to, jaké formulace použije a tón dopisu přizpůsobit specifickým okolnostem daného případu.

Výhodou výzev k ukončení a upuštění od dalšího protiprávního jednání je to, že představují dostupnou, rychlou a smírnou formu řešení. Nevýhodou naopak je, že se mohou mýjet účinkem, takže nakonec stejně nezbyde, než se uchýlit k dalším opatřením. Pokud nic jiného, mohou být vždy použity v dalším soudním jednání jako důkaz, že se majitel IP snažil dané porušování zastavit a dosáhnout k určitému datu smírného řešení sporu.

3.2 Alternativní řešení sporů

Mechanismy alternativního řešení sporů nabízejí několik postupů, například mediaci nebo arbitráž, jež účastníkům sporu umožňují, aby svoji při vyřešili mimosoudní cestou, v soukromí, s nápomocí kvalifikovaného a neutrálního prostředníka, vybraného podle svého vlastního výběru.

V případě sporů o IP práva, se tyto alternativní procedury typicky používají v těch případech, kdy spor vzniká mezi smluvními stranami obchodních smluv, jež takovéto alternativní vypořádání, jako metodu vyřešení případného sporu, předem předpokládají. Například, může jít o spor mezi stranami ve věci licenční smlouvy o ochranné známce, týkající se výše licenčních poplatků (royalties), jež má nabyvatel licence platit jejímu poskytovateli. Nicméně pokud se na tom smluvní strany vzájemně dohodnou, pomocí mechanismů alternativního řešení mohou být urovnány i další spory, které v uzavřených obchodních dohodách nejsou výslovně uvedeny.

Alternativní způsoby řešení sporů skýtají vícero výhod, včetně té, že daná pře je postoupena k vyřízení jedinému orgánu, který se řídí jediným zákonem (což se jeví jako zvláště zajímavé, pokud se chcete vyhnout nákladným a složitým soudním sporům probíhajícím podle vícero národních jurisdikcí), mají důvěrný charakter a opírají se o zkušenosti mediátorů či arbitrů⁸.

3.3 Vymáhání práv občanskoprávní cestou

Procedury občanskoprávního vymáhání nastupují obvykle tehdy, když se ukáže, že výzvy k ukončení protiprávního jednání se míjejí účinkem. Uplatňování postupů v rámci občanskoprávního vymáhání vyžaduje zpravidla právní pomoc, vzhledem k tomu, že v závislosti na platných zákonech a na typu případu, nebývá sebezastupování dovoleno. Každopádně jde o složité a vysoce technické otázky, k jejichž řešení se vždy doporučuje právní pomoc.

Občanskoprávní proces nabízí vícero možných úkonů, k nimž často dochází na různých místech. Výběr opatření a jejich místa musí být učiněn strategickým způsobem a co nejdříve v průběhu sporu, aby vymáhání práv přineslo rychlé a efektivní výsledky.

Občanské soudy v EU obvykle nabízejí na základě odpovídajících národních zákonů různé úkony, jež musejí být podniknuty s ohledem na okolnosti daného případu a rovněž s ohledem na jejich předpokládané krátkodobé i dlouhodobé účinky. Jedná se o typické občanskoprávní úkony, jež se aplikují v následujícím pořadí:

- **Předběžná opatření** (např. předběžné soudní příkazy a zabavování): Je záhodno jich využít co nejdříve v průběhu sporu. Jejich smyslem je zamezit potenciálním škodám a umožnit zachování patřičných důkazů.
- **Náhrada škody**: Dochází k ní v případě, že k porušení práva již došlo. Jejím smyslem je vyrovnání škod, jež majitel práv utrpěl, včetně pokrytí nákladů za právní služby.
- **Platební příkazy**: Je třeba je iniciovat v okamžiku, kdy soudní spor týkající se porušení IP práv a vyrovnání souvisejících škod se již chýlí ke konci. Smyslem toho opatření je zajistit, aby rozhodnutí založená soudem byla účinně naplněna. Jinak řečeno, obvykle se jedná o dodatečnou proceduru před soudem, během níž, pokud soud shledá, že došlo k narušení práva, majitel práv v podstatě požádá soud, aby narušiteli přikázal zaplatit škodu v tom rozsahu, jak byla soudem stanovena.

⁸ [Další informace o alternativním řešení sporů naleznete v průvodci European IP Helpdesk „IP Management in International Business“](#)

Některé aspekty občanskoprávního vymáhání jsou na úrovni EU harmonizovány. Nicméně, konkrétní aspekty občanskoprávních sporů, to znamená ty, jež podléhají procesním pravidlům (např. pravidlům upravujícím různé postupy, jejich načasování, ceny atd.) se řídí zákony národními.

Mimo aspektů, jež jsou upraveny Směrnicí o vymáhání práv duševního vlastnictví, jsou na úrovni EU harmonizovány dva hlavní aspekty občanskoprávního vymáhání IP práv a to uplatnitelné právo a místo soudního řízení.

- Uplatnitelné právo

V určitých sporech týkajících se duševního vlastnictví zákony EU ovlivňují volbu uplatnitelného práva. Zejména se jedná o mimosoudní závazky vzniklé v souvislosti s porušením IP práv, např. o závazky vzešlé z protiprávního jednání, které má narušitel – fyzická osoba nebo firma vůči poškozenému majiteli IP práva.

Nařízení EU upravující volbu příslušného práva, podle něhož se řídí mimosoudní závazkové vztahy, uvádí, jako všeobecné pravidlo, že právo, kterým se řídí mimosoudní závazky vzniklé v souvislosti s porušením IP práv, má být právo té země, která poskytuje danému duševnímu vlastnictví ochranu. Nařízení navíc definuje zvláštní pravidlo platné pro mimosoudní závazky vzniklé v souvislosti s porušením unijního IP práva k duševnímu vlastnictví, a sice, že uplatnitelným zákonem zde bude právo té země, v níž bylo právo narušeno. Toto jsou dvě zásadní pravidla, která smluvní strany nemohou opomíjet.

- Místo soudního řízení

Nařízení EU o jurisdikci, uznávání a vymáhání práva v občanských a obchodních záležitostech harmonizovalo na úrovni EU pravidla týkající se volby místa konání soudního řízení. Tato pravidla nelze obcházet, umožňují však přesto jistou pružnost v tom, že vymahatelům práva dovolují, aby si zvolili nejpříhodnější místo konání. V případě sporů týkajících se porušování práv k duševnímu vlastnictví, těmito místy zpravidla bývají:

- (i) bydliště údajného narušitele;
- (ii) místo, kde k údajnému porušení práva došlo a;
- (iii) místo, kde údajné porušení práva vyvolalo důsledky.

Při rozhodování o místě konání soudního řízení je třeba vzít v potaz několik aspektů, jmenovitě zkušenosti příslušného soudu v předmětné záležitosti, náklady daného soudního řízení v daném místě, nebo průměrnou rychlost soudního řízení, včetně vydávání platebních příkazů, tedy, jak dlouho bude vymahatel práva muset posečkat, než bude účinně odškodněn a než bude případ uzavřen.

3.4 Vymáhání práv trestněprávní cestou

Trestní postihy v souvislosti s porušováním IP práv se vztahují hlavně k padělání a pirátství; jiné typy poškozování IP práv jsou vymahatelné pouze cestou občanskoprávních postihů.

Protože trestné činy spadají mezi předměty veřejného zájmu, jsou trestněprávní případy stíhány veřejným žalobcem a vyšetřovány policií. To může mít kladný vliv na urychlení soudních sporů a tedy i na účinné vymáhání práva v relativně krátkém čase.

Uvádí se, že úkony trestněprávního vymáhání jsou ve svém účinku více odrazující. Jednak proto, že se často těší významné veřejné publicitě a také proto, že narušitelé práva čelí nejen finančním sankcím, ale v některých případech i trestům odnětí svobody.

Tato soudní řízení představují obzvláštní výzvu vždy, když k narušení práva dochází v několika zemích. Je důležité, aby orgány činné v trestním řízení a policejní složky byly navzájem dobře koordinovány a informovány o všech globálních aspektech daného případu, aby kroky podnikané na místní úrovni byly prováděny korektně a účinně.

Na rozdíl od vymáhání občanskoprávního, nejsou procedury trestněprávního vymáhání na úrovni EU vzájemně harmonizovány. Dostupná opatření a procedury se tedy liší mezi jednotlivými zeměmi navzájem, v závislosti na odpovídajících vnitrostátních ustanoveních. Nicméně, EU disponuje několika mechanismy, jejichž cílem je posilovat spolupráci policejních a právních orgánů v trestněprávních záležitostech. Takováto spolupráce probíhá a to zejména mezi jednotlivými národními policejními sbory a národními administrativními složkami jednotlivých států (zejména mezi orgány celní správy) a mezi národními právními orgány – hlavně prostřednictvím vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí. Tuto spolupráci umožňují evropské agentury, jako je Evropská jednotka pro justiční spolupráci (Eurojust), Evropská agentura pro spolupráci v prosazování práva (Europol) a Evropská justiční síť (EJN).

3.5 Kroky celní správy

Celní orgány sehrávají podstatnou úlohu při identifikaci dodávek zboží, které je podezřelé z porušování IP práv a při zadržování tohoto zboží na hranicích⁹. Statistická data Evropské komise ukazují, že stále přetrvává vysoký počet druhů zboží, jež jsou z hlediska možného porušování práv k duševnímu vlastnictví podezřelé. V roce 2019 bylo zadrženo více než 41 milionů výrobků, přičemž odhadovaná cena jejich originálních ekvivalentů činila více než 760 mil. euro¹⁰.

⁹ [Customs enforcement of intellectual property rights – Frequently Asked Questions \(MEMO/11/327\)](#)

¹⁰ [IPR Infringements: Facts and figures, European Commission \(2019\)](#)

V souladu se zákony EU¹¹, jež byly díky Evropské celní unii (EU Custom Union)¹² podstatně harmonizovány právě ve vztahu k postupům celních správ, mají celní orgány oprávnění zdržovat na hranicích podezřelé zboží. Na základě žádosti majitele příslušných IP práv, mohou zdržet zboží, o němž je tento majitel přesvědčen, že porušuje jeho IP práva. Celní orgány mohou také postupovat způsobem ex officio, tedy z jejich vlastní iniciativy, pokud existuje podezření, že dochází k porušení práva. Zatímco zboží zůstává pod kontrolou celních orgánů, majitel IP práv získává možnost, aby věc předložil soudu, který rozhodne, zda k porušení jeho práv skutečně došlo. Zákony EU navíc umožňují i zrychlené soudní řízení, v jehož rámci bude zdržené zboží zničeno automaticky, aniž by bylo zapotřebí soudní cestou prokázat, že došlo k porušení práva. Toto řešení ovšem předpokládá, že domnělý narušitel s takovým zničením zboží vysloveně či nepřímo souhlasí.

Navíc, k podpoře fungování a modernizaci Evropské celní unie významně přispěl víceletý akční program Hranice 2020 (Customs 2020). Tento program definuje řadu specifických a operačních cílů, spolu s prostředky, jak těchto cílů dosáhnout. Jedním ze specifických cílů je zde například „podpora celních orgánů při ochraně finančních a hospodářských zájmů Unie a jejich členských států, včetně boje proti podvodům a ochrana práv k duševnímu vlastnictví“. Konkrétními prostředky k dosažení uvedeného cíle přitom jsou (a) komputerizace, (b) zabezpečování moderních a vzájemně harmonizovaných postupů při celních úkonech a kontrolách, (c) usnadňování zákonného obchodu, (d) snižování prováděcích nákladů a administrativní zátěže a (e) posilování fungování orgánů celní správy¹³. Další akce se v tomto směru podnikají v souvislosti se současnou implementací akčního programu Hranice 2021-2027 (Customs 2021-2027¹⁴). Modernizovaný akční plán si klade za cíl vytvořit lepší nástroje a mechanismy pro orgány celní správy, aby se tyto orgány mohly přizpůsobovat nejmodernějším technologiím a trendům obchodování, mj. platformám elektronického obchodování (e-commerce platforms) a transakcím v elektronických kryptoměnách (blockchain).

Opatření celní správy, která se řídí zákony EU, lze aplikovat pouze na výrobky chráněné podle unijních práv k duševnímu vlastnictví. To neznamená, že národní IP práva nelze chránit cestou hraničních kontrol. Tyto formy ochrany mohou být aplikovány v rámci národních celních opatření, jež podléhají národním zákonům.

11 [Commission Regulation No. 608/2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights Council Regulation \(EC\) No 1383/2003](#)

12 Evropská unie představuje unikátní příklad oblasti, v jejímž rámci řada států využívá k řízení dovozu, vývozu a převozu zboží jednotný systém a zavádí jednotnou soustavu pravidel zvanou Unijní celní zákoník (the Union Custom Code, UCC). Další informace naleznete [zde](#).

13 [Essentials on Customs 2020, European Commission](#)

14 [Essentials on Customs 2021-2027, European Commission](#)

3.6 Vymáhání práv na síti

Internet přinesl pro malé a střední podniky velké množství možností, protože zrychlil dynamiku mezinárodního obchodu a usnadnil procesy internacionalizace. Jakkoliv mohou být výhody, jež Internet přinesl, pozoruhodné, je třeba si všimnout i stinných stránek Internetu. V tomto směru Internet představuje pro narušitele ideální prostředí, aby zde prodávali padělané zboží a páchali podvody. Internet totiž podvodníkům skýtá široký operační dosah i větší míru anonymity. Pro firmy, malé i velké, je tedy zásadní, aby dobře znaly nástroje, kterých mohou využít k zastavení a prevenci narušení páchaných na síti.

Úplně nejdříve ze všeho, majitelé práv potřebují identifikovat porušení svých IP práv na síti. Pro různé typy narušení nabízí Internet pestrou a stále se proměňující škálu prostředí (např. padělání ochranných známek, pirátství, zneužívání doménových jmen, přebírání reklamy, přetahování důvěrných dat z obrazovek elektronických aplikací – tzv. screen scrapping atd.), což majitelům práv rozpoznání podobných narušení velmi znesnadňuje. Existují nicméně určité nástroje a služby, nabízené specializovanými společnostmi a právními firmami, jež umožňují online narušení monitorovat a následně shromáždit informace potřebné k tomu, aby se proti podobným narušením mohlo účinně zasáhnout pomocí postupů vymáhání práv k duševnímu vlastnictví.

Jakmile je potřebné množství informací shromážděno, majitelé IP práv by si měli vypracovat vymáhací online strategii, jejímž cílem by mělo být ekonomicky úsporným způsobem co nejvíce snížit počet narušení. Rozpočet vyčleněný na tato opatření by přitom měl být řízen v souladu se zmíněnou strategií.

Nejznámější, finančně dostupné a zároveň i nejjednodušší online vymáhací nástroje představují tzv. systémy ke zjištění a odstranění závadného obsahu (notice and take-down systems), s jejichž pomocí může majitel IP práv vyplnit stížnost přímo na tu webovou stránku, na které bylo porušení práv zjištěno, takže dotyčný výrobek bude z dané webové stránky doslova „stažen“. V EU implementace Směrnice (EU) 2019/790¹⁵ o autorských právech a právech jim podobných na jednotném digitálním trhu usnadnila řadovým autorům a vydavatelům cestu k vymáhání jejich práv, jelikož jim umožnila, aby si za rozumných a férových podmínek vyjednávali licence k jimi vytvořenému obsahu. Jeden ze základních bodů této Směrnice definoval, že obsah vytvářený uživateli v rámci dané poskytovatelské platformy může být nyní v tomto prostředí stíhán z hlediska možného porušování autorských práv. Zvýšené úsilí všech poskytovatelů obsahu a implementace automatizovaných systémů k rozeznání potenciálně závadného obsahu zvýšily v Evropě podstatně účinnost vymáhání autorských práv na síti.

¹⁵ [Directive \(EU\) 2019/790, of the European Parliament and the Council of 17 April 2019](#)

Avšak nezabezpečené nebo nelegální webové stránky tyto služby nabízet nemusejí a v takovém případě se majitelé práv budou možná muset uchýlit k jiným prostředkům, aby si svá práva vymohli. Jmenovitě se budou muset obrátit na poskytovatele internetových služeb a poskytovatele plateb, aby ti identifikovali narušitele, který se za danými webovými stránkami skrývá.

Nicméně, spolu s tím, jak se v důsledku rychlého technologického vývoje stává padělatelství a pirátství stále sofistikovanějším, má zásadní důležitost i stálý monitoring a zdokonalování současných systémů kontroly, aby bylo účinné vymáhání práv k duševnímu vlastnictví zajištěno i v dlouhodobém výhledu. Evropská komise doporučuje, jako doplněk k těmto systémům, aby zprostředkovatelé služeb, zejména poskytovatelé hostingových služeb, podnikali v boji s nelegálním obsahem proaktivní kroky¹⁶.

Kroky k vymáhání práv

- Prvotní vymáhací opatření: Výzvy k ukončení a upuštění od dalšího protiprávního jednání a výstražné přípis.
- Občanskoprávní opatření: Předběžná opatření, náhrada škody a vymáhací řízení.
- Trestněprávní opatření: Soukromé a veřejné žaloby.
- Opatření celní správy: Celní opatření na národní úrovni a na úrovni EU.
- Online akce: Procedury umožňující rozeznat a stáhnout nezákonný obsah, žádosti o informace od poskytovatelů internetových služeb a plateb.

¹⁶ [Commission Recommendation on measures to effectively tackle illegal content online \(C\(2018\) 1177 final, European Commission, \(2018\)](#)

4. Databáze usnadňující vymáhání práv k duševnímu vlastnictví

Databáze vymáhání práv k duševnímu vlastnictví ([Enforcement Database, EDB](#)), kterou spravuje EUIPO, obsahuje informace o výrobcích, k nimž se pojí registrovaná práva, např. o registrovaných ochranných známkách nebo průmyslových vzorech (designech). Policejní a celní orgány členských zemí mají do této databáze přístup a mohou v ní získávat informace a detailní parametry jednotlivých výrobků, což jim usnadňuje identifikaci padělků i přijímání dalších opatření.

Databáze EDB je bezplatná a dostupná v 23 jazycích. Do této databáze může být zahrnut jakýkoliv majitel IP práv. Stačí vám k tomu jen zanést do této databáze informace o vašich výrobcích a propojit je s vašimi právy k duševnímu vlastnictví. Tuto databázi již využívají firmy ze všech nejrůznějších průmyslových odvětví, které provozují obchod v Evropské unii – od malých firem až po nadnárodní korporace.

5. Závěr

Hodnota práv k duševnímu vlastnictví spočívá v tom, že s jejich pomocí se nehmotné statky proměňují na výhradní vlastnická práva, kterých firmy mohou využívat. Ze svých investic do výzkumu, vývoje i do marketingových aktivit tím tvoří zpětně zisk. V dnešní době jsou nehmotné statky duševního vlastnictví často tou nejcennější hodnotou, kterou firmy vlastní.

Efektivní a soudržné fungování jakéhokoliv systému ochrany práv k duševnímu vlastnictví velice záleží na silných vymáhacích mechanismech, jejichž prostřednictvím majitelé IP práv mohou své duševní statky účinně chránit a nahrazovat ztráty vzniklé jakýmkoliv narušením těchto svých práv. To současně pomáhá vytvářet důvěryhodnou IP infrastrukturu, nezbytnou k zajištění stimulačního efektu k investicím do inovací a v konečném důsledku přispívá i k ekonomickému růstu a společenskému blahobytu. Navíc, stabilní systém vymáhání IP práv funguje i jako odstrašující síla, která narušitele duševního vlastnictví odrazuje od trestné činnosti a tím i zamezuje potenciálním ekonomickým škodám. Z toho vyplývá, že pro majitele duševního vlastnictví má zásadní význam, aby hodnotu svých duševních statků zvyšovali cestou jejich důsledné a strategicky pojaté ochrany a vymáhání souvisejících práv. A k tomu právě potřebují znát všechny dostupné způsoby vymáhání.

Konečně, stojí za to připomenout, jak současná digitální éra revolučně proměnila obchodování a také hrozby, které dnes představuje Internet pro zákonný obchod. Rychlost, s níž se obchod rozvíjí, bychom měli chápat jako bránu k novým příležitostem, ale také jako stálé memento pro majitele duševního vlastnictví, aby byli obezřetní a udržovali si přehled o všech mechanismech, které mají k dispozici, aby těmto hrozbám mohli předcházet a řešit je.

Užitečné zdroje, hledáte-li další informace, podívejte se také sem:

- [Guide on “IP in Europe”](#)
- [Guide on “IP Management in International Business”](#)
- [Trends in Trade in Counterfeit and Pirated Goods](#), OECD/EUIPO (2019).
- [Customs enforcement of intellectual property rights – Frequently Asked Questions \(MEMO/11/327\)](#), European Commission, (2011).
- [IPR Infringements: Facts and figures](#), European Commission, (2017).
- [Enforcement of intellectual property rights](#), European Commission
- [Enforcement Database](#), EUIPO.
- [The economic impacts of counterfeiting and piracy](#), Frontier Economics (2017)

BUĎTE S NÁMI V KONTAKTU

Vaše komentáře, návrhy a další informace zasílejte laskavě na tuto adresu:
European IP Helpdesk/o EURICE – European Research and Project Office GmbH
Heinrich-Hertz-Allee 1
D-66386 St. Ingbert, Germany

Email: service@iprhelpdesk.eu
Phone: +34 965 90 9692 (Helpline)

O EVROPSKÉM HELPDESKU PRO OTÁZKY PRÁV K DUŠEVNÍMU VLASTNICTVÍ

Evropský helpdesk pro otázky práv k duševnímu vlastnictví (The European IP Helpdesk) si klade za cíl zvyšovat povědomí současných i potenciálních účastníků evropských projektů v oblasti duševního vlastnictví a práv k duševnímu vlastnictví. Činí tak cestou poskytování informací, přímým poradenstvím a školeními. Navíc Evropský helpdesk poskytuje, zejména prostřednictvím sítě Enterprise Europe Network, IP podporu malých a středním evropským firmám, které uzavírají smlouvy o mezinárodní spolupráci, nebo o těchto smlouvách vyjednávají. Všechny tyto služby jsou poskytovány bezplatně.

Linka první pomoci (Helpline): Služba linky první pomoci zodpoví do tří pracovních dnů vaše dotazy týkající se duševního vlastnictví. Kontaktujte nás prosím prostřednictvím registračního formuláře na našich webových stránkách www.ec.europa.eu/ip-helpdesk Kontaktovat nás můžete také telefonicky nebo faxem.

Webové stránky: Na našich webových stránkách najdete množství informací a užitečných dokumentů týkajících se různých aspektů duševního vlastnictví a jeho řízení, zejména ve vztahu ke specifickým otázkám duševního vlastnictví, jež jsou spojeny s programy financovanými Evropskou unií.

Newsletter a Bulletin: Zaregistrujte se k odběru našeho e-mailem rozesílaného Newsletteru a Bulletinu. Sledujte poslední novinky z oblasti duševního vlastnictví a přečtěte si články a případové studie napsané experty.

Školení: Vypracovali jsme tréninkový katalog tvořený devíti různými moduly. Pokud máte zájem naplánovat si některé z našich školení, pošlete nám jednoduše e-mail na adresu training@iprhelpdesk.eu

PRÁVNÍ POZNÁMKA (Disclaimer)

Přeložený materiál poskytnutý ambasadory Evropského IP helpdesku

Evropský helpdesk pro otázky práv k duševnímu vlastnictví poskytuje bezplatnou prvotní podporu v záležitostech spojených s duševním vlastnictvím. Cílem této podpory je pomáhat současným i potenciálním řešitelům projektů financovaných EU a rovněž i evropským malým a středním podnikům, s řízením hodnot jejich duševního vlastnictví.

Evropský IP helpdesk je řízen Výkonnou agenturou Evropská rada pro inovace a Výkonná agentura pro malé a střední podniky (EISMEA), přičemž jeho politické vedení zajišťuje Generální ředitelství Evropské komise pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky (DG Growth).

Informace poskytované Evropským IP helpdeskem nemají právní ani poradenskou povahu. Helpdesk nepřebírá žádnou odpovědnost za výsledky jakéhokoliv jednání podniknutého na základě zde obsažených informací. Navíc, tyto materiály nelze považovat za oficiální stanovisko EISMEA nebo Evropské komise. Ani EISMEA, ani Evropská komise, ani jakákoliv osoba vystupující jejich jménem nejsou odpovědní za způsob, jakým může být s těmito informacemi naloženo.

Tento dokument byl přeložen Enterprise Europe Network Česká republika, která je členem sítě ambasadurů Evropského helpdesku pro otázky práv k duševnímu vlastnictví. Překlad a jeho úpravy byl založen na dokumentech bezplatně poskytnutých Evropským helpdeskem pro otázky práv k duševnímu vlastnictví. Evropský helpdesk pro otázky práv k duševnímu vlastnictví však za jakékoliv změny nebo zkreslení smyslu způsobené překladem nebo úpravami tohoto textu neodpovídá.

© Evropská unie, 2022

Our main goal is to support cross-border SME and research activities to manage, disseminate and valorise technologies and other IP rights and assets at an EU level. The European IP Helpdesk enables IP capacity building along the full scale of IP practices: from awareness to strategic use and successful exploitation.

WEBSITE

The heart of our service portfolio to keep you updated

HELPLINE

Our Helpline team answers your individual IP questions

TRAINING

Gain IP knowledge in our free online and on-site training sessions

EVENTS

Meet us at key networking and brokerage events and conferences

PUBLICATIONS

Detailed IP knowledge provided through our high level publications

AMBASSADORS

Our regional ambassadors provide IP support throughout Europe

Get in touch with us.

European IP Helpdesk
c/o Eurice GmbH
Heinrich-Hertz-Allee 1
66368 St. Ingbert, Germany

Web www.ec.europa.eu/ip-helpdesk
Email service@iprhelphdesk.eu

Phone +34 965 90 9692 (Helpline)

Disclaimer

The European IP Helpdesk is managed by the European Innovation Council and SMEs Executive Agency (EISMEA), with policy guidance provided by the European Commission's Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs (DG Grow).

The information provided by the European IP Helpdesk is not of a legal or advisory nature and no responsibility is accepted for the results of any actions made on its basis. Moreover, it cannot be considered as the official position of EISMEA or the European Commission. Neither EISMEA nor the European Commission nor any person acting on behalf of EISMEA or of the European Commission is responsible for the use which might be made of this information.

© Evropská unie, 2022

Úřad pro publikace Evropské unie (OP, Lucemburk), 2022
Print: ISBN 978-92-9460-745-4 DOI 10.2826/297097 EA-05-21-204-CS-C
PDF: ISBN 978-92-9460-742-3 DOI 10.2826/592820 EA-05-21-204-CS-N